

De scherven
die woorden werden

De scherven
die woorden werden

*Verzamelde gedichten
uit een leven met autisme, pijn en verlies*

Ingeborg van Vliet

Schrijver: Ingeborg van Vliet
Coverontwerp: Linette Trapman
Beschildering van cover: Ingeborg van Vliet
Eerste druk, 2016
ISBN: 9789463185769
© 2016 Ingeborg van Vliet

Inhoudsopgave

<i>Voorwoord</i>	7
1 <i>Verzamelde gedichten</i>	9
1.1 Op de scherven van het leven – gedachten bij de cover van deze bundel	10
1.2 Dobberen	11
2 <i>Mijn autisme en daarmee verband houdende pijn –</i>	12
2.1 Zomaar hier vlakbij	13
2.2 Hoe ziet een 'autistische aanval' (overprikkeling/rood) er uit in mijn hoofd?	14
2.3 Kan ik Hem vertrouwen?	16
2.4 Mijn hartverscheurende zielepijn (als ik rood ben).....	18
2.5 Rouwen om het rood	20
2.6 Uit de werkelijkheid.....	21
2.7 Rust (= groen)	22
2.8 Van gebrokenheid naar geborgenheid	24
2.9 Mijn tuin.....	26
2.10 Aanvoelen (slecht inlevingsvermogen).....	28
2.11 De regenboog	29
2.12 Soms gebeuren er dingen	30
2.13 Mag alles er zijn? (mijn autisme in het huwelijk).....	32
2.14 Autismen bij mij.....	33
3 <i>Autisme en beperking van onze zoon Vincent</i>	34
3.1 Autismen bij Vincent.....	35
3.2 Hoe gaat het met je?.....	36

4	<i>Over het te vroege verlies van mijn vader aan de dood en mijn kindertijd – het gepest zijn/buitengesloten- en anders voelen</i>	38
4.1	Vaderdag	39
4.2	Wat herinneringen met betrekking tot papa	40
4.3	Sterfdag 1970-2014.....	42
4.4	Vier je feest met mij?.....	43
4.5	In je leven nergens uitgenodigd worden.	44
5	<i>Mijn identiteit en mijn worsteling daarmee - Wie ben ik en wie ik zijn mag in de ogen van mijn Vader - door mijn autisme en mijn verleden vaak lastig te ontrafelen</i>	45
5.1	Aanwezige liefde?	46
5.2	Leven zonder pijn.....	47
5.3	Paradijs.....	48
5.4	Vragen!.....	50
5.5	Het valt niet mee om groot te worden	52
5.6	Gekend zijn.....	54
5.7	Gekend / geliefd zijn	55
5.8	Je naam	56
5.9	Ik doe mijn best	57
5.10	Hé kleine meid, hallo volwassen vrouw	58
5.11	Vrij zijn!	60
5.12	God beschermt mij	61
5.13	Dankdag	62
5.14	Goede Vrijdag	63

Voorwoord

Voor je ligt de gedichtenbunde 'Scherven die woorden werden'.

Scherven zijn er genoeg in mijn leven: de (te) vroege dood van mijn vader, een zoon met een ernstige vorm van autisme en verstandelijke beperking en ik zelf die te dealen heb met mijn eigen vorm van autisme, waardoor ik 'de wereld' net niet begrijp of 'de wereld' mij niet. Met – vroeger - pestgedrag tot gevolg.

Over deze scherven gaan de gedichten. De woorden kwamen meestal als vanzelf. En als je denkt: 'is dat niet a te heftig?', dan leg ik in het kort iets uit over een autistisch brein:

*Hoe je je voelt kun je indelen in drie kleuren: **groen, oranje en rood.***

*Als ik lekker in mijn vel zit, ben ik **groen.***

*Begint er wat overprikkeling te komen, dan ben ik **oranje.***

*Ben ik écht overprikkeld, dan ben ik **rood.** Dan overzie ik dingen niet meer en voelt het als chaos in mijn hoofd.*

Dan ga ik stampvoeten en verhef mijn stem. Dat zijn de uiterlijke kenmerken van rood zijn. De innerlijke kenmerken zijn dan: onrust, chaos, paniek, en - vanuit het gierend verlangen naar rust - er even niet meer willen zijn (dat wil zeggen: uit die onrust weg willen).

Als ik prikkels verminder, dan keert de rust toe en ben ik na een uurtje of zo weer groen. Zo kan dat op en neer flippen. Het schrijven (het woorden geven aan de scherven) helpt me om van die chaos weer orde te maken, waardoor die verlangde rust komt. De woorden ontstaan vaak in het rood. Dat ziet er heftig uit, maar zo werkt mijn hoofd dan vanbinnen.

Ik draag deze gedichtenbundel op aan mijn lieve man en kinderen: Ton, Thomas en Vincent. Zij hebben a heel wat rood van mij doorstaan en meegemaakt. Als bijna-volmaakte autisme-experts zijn ze in mijn leven. Thuis is voor mij een veilige plek om autistisch te zijn.

Ingeborg van Vliet